

handelsministeren at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af bestemmelserne i nærværende lov.

De med lovens gennemførelse forbundne udgifter optages på de årlige finanslove.

§ 13.

Regeringen bemyndiges til ved kongelig

anordning at sætte denne lov i kraft på Færøerne med de ændringer, som ifølge disse øers særlige forhold måtte findes hensigtsmæssige.

§ 14.

Denne lov træder i kraft den 1. april 1957.

Bemærkninger til lovforslaget.

De i nærværende lovforslag omhandlede regler er udarbejdet efter en række tekniske drøftelser med repræsentanter for forsikringsselskaber, banker og sparekasser.

Forslaget går ud på at etablere en ordning, ifølge hvilken personer, der ønsker helt eller delvis at sikre deres alderdom gennem forsikring eller opsparing, kan opnå en årlig *pristalsreguleret ydelse* fra deres 67. år.

Maksimum for den pristalsregulerede ydelse er realværdien af 2 000 kr. i 1956. Da det imidlertid må forventes, at ikke alle vil være i stand til straks at oprette kontrakter for det fulde maksimumbeløb, har man foreslået, at hver person skal kunne oprette fra 1 til 4 „*indekskontrakter*“, der hver repræsenterer 500 kr., som reguleres under hensyntagen til prisændringerne efter juli 1956.

Pristalssikringen tilvejebringes dels ved, at „*interessenten*“, d. v. s. forsikringstageren eller spareren, påtager sig at præstere årlige pristalsregulerede indbetalinger i tiden fra kontraktens oprettelse indtil det fyldte 67. år, dels ved at staten yder et særligt tilskud „*indekstillæg*“ til supplerer af de årlige udbetalinger.

Man har ikke fundet det rimeligt, at en person skal kunne oppebære indekstillæg til private forsikrings- og opsparingskontrakter samtidig med folkepensionens mindstebeløb. En bestemmelse gående ud på, at den, der oppebærer indekstillæg, afskæres fra retten til folkepensionens mindstebeløb, ville dog føre til forskellige uheldige konsekvenser, bl. a. derved, at ordningen i så tilfælde kun ville få interesse for personer, der opretter det maksimale antal indekskontrakter. Det er derfor foreslået, at der i § 41, stk. 5 i lov om folkeforsikring indføres en bestemmelse om, at indekstillægget fradrages i en eventuelt til modtageren udbetalt folkepension, dog ikke med mere end 35 pct. af den pristalsregulerede ydelse, således som denne er defineret i § 6, stk. 1.

Denne procentsats er foreslået ud fra følgende betragtninger: Ifølge folkeforsikringsloven skal

folkepensionens mindstebeløb til enlige udgøre 6 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for forsørgere, hvilket svarer til 684 kr., som er ca. 35 pct. af de 2 000 kr., en person maksimalt kan sikre sig i årlig udbetaling med pristalsregulering. Såfremt folkepensionens mindstebeløb følger prisniveauet, vil 35 pct.s fradraget i folkepensionen fortsat svare til størrelsen af folkepensionens mindstebeløb, for så vidt den pågældende har oprettet indekskontrakter i det omfang, loven tillader. En kraftigere stigning i mindstebeløbets størrelse vil efter den foreslåede regel komme interessenten til gode.

Såfremt man senere finder anledning til at forhøje det beløb, hver person har ret til at sikre sig i pristalsreguleret ydelse, kan dette ske ved at forøge maksimum for det antal indekskontrakter, en person i henhold til lovforslagets § 9 har adgang til at oprette. Det kan forekomme rimeligt at foretage sådanne forhøjelser i takt med eventuelle stigninger i den almindelige velstand.

Adgangen til oprettelse af indekskontrakter skal ifølge forslaget stå åben for personer mellem 18 og 52 år.

Grunden til, at den maksimale indtrædelsesalder foreslås fastsat til 52 år, hvortil svarer en mindste indbetalingsperiode på 15 år, er dels, at en sådan bestemmelse svarer til de i ligningsloven indeholdte regler om adgang til løbende at kunne fradrage erlagte forsikringspræmier i den skattepligtige indkomst, dels at en kortere indbetalingsperiode end 15 år ifølge foretagne beregninger kun under ganske særlige forhold vil give interessenten et indekstillæg, som overstiger det beløb, hvormed hans folkepension nedsættes. Man har desuden fundet det rimeligt, at interessenten præsterer en regelmæssig opsparing over en betragtelig årrække som modydelse for det af staten udrede indekstillæg. For at gennemføre dette krav er det i § 10 foreslået, at udeblivelse med betaling af præmier eller indskud udover 1 år efter forfaldstidspunktet medfører bortfald af retten til indekstillæg.